

fuldstændig svarer til dens Ønsker, lader Sagen staa hen og fremkommer med en fornyet Begjæring om den samme Bevilling til næste Aar; thi derved forfeiles Alt, hvad der er naaet ved at faae dette Skib bevilget i Aar. Seg vilde altsaa skjønne særdeles paa, om den høitærede Minister vilde fremkomme med en Udtalelse, der gik i Retning af, at Bevillingen inden den 1ste Oktober næste Aar vil være staaet saaledes fast, at dette Skib virkelig bliver bevilget i det indværende Aar.

Skjøndt jeg er mig bevidst, at det maa tjede de Herrer at høre saameget om Ting, der nærmest maa betragtes som tekniske, er der dog endnu et Par Punkter, som jeg maa berøre, og blandt disse er Øvelsesbriggen for Lærlinge. Enhver, som har fulgt med Personellet's Udvikling her til Lands, og Enhver, som ser den gradvise Tilbagegang, der gjør sig gjældende i et Korps, som har staaet særdeles høit, og som for en stor Del af sine Medlemmers Bedkommende endnu staar særdeles høit, nemlig Marinens Underofficerskorps, maa erkjende, at der maa være Mangel ved Uddannelsen. Disse Mangler ere ikke organisatoriske, men de ere en Følge af Udviklingen. Tidligere havde vi kun Seilskibe at fare med, og ethvert Skib var en Øvelsesplads for Lærlinge, en Øvelsesplads, hvor man lagde saa megen Vægt paa Seilene og Manøvrerne og forholdsvis saa liden Vægt paa Artilleriet, at Lærlingerne kom hjem som dygtig uddannede Matroser. Tidens Udvikling har nu ført med sig, at vi bruge Damp langt mere end Seil, og Artilleriet stiller saa store Krav til Liden, at Øvelserne maa koncentreres paa det indrullerede Mandskab, saa at Lærlingerne maa tage, hvad der falder af. Mere faae de ikke, og naar de ikke komme med paa Togtet til Island, maa deres Fart suppleres ved at fare med Parteserskaden, hvor der ikke er saa meget som en Aa eller en Stang, som de kunne lære Noget ved. Altsaa, de faaene ligefrem i deres Fart det Apparat, hoorpaa deres manuelle Dygtighed og deres Kjendskab til Matrosarbeidet skal bygges, og dette gjør sig gjældende ikke alene til Stade for Ljensestusens Udsørelse, men ogsaa til Stade for Stemningen i Ljensestus, idet man meget hyppig hører de besarne Folk sige: Vi lystre og høie os for Underofficererne, det ere vi vant til at gjøre til Kofarbis, men naar man forlanger, at vi i vort Andre skulle nær den Agtelse for Underofficererne, som vi maa vise dem i det Ydre, saa kunne vi ikke dette; thi det er Sinker over for os, eller med andre Ord, Kofarbi-matrosen føler godt, at hans Overordnede ikke er den Mand, der staar over ham i Kjendskab til Matrosgjerningen. Denne Mangel kan kun afhjælpes ved et Øvelseskib for Underofficerslærlinge, og Forslag til Anskaffelsen af et saadant Skib er ogsaa blevet begjært saavel af denne som af tidligere Marinebetyrrelser; men det er stadig blevet vift tilbage; og hvad er Grunden til denne

Tilbagevisning? Det er ikke en Henvisning til det Usikkelige i ikke at præjudicere en Flaadeplan. Nei, men det er den samme Tanke i en anden Form: Over for Øvelseskibet vil man ikke præjudicere en ny Organisationsplan! Vedblive vi at gaa frem i dette Spor, kunne vi snart komme saa vidt, at vi staa fuldstændig stille. At man negter Administrationen Midlerne til at fremme det Bestaaende, fordi man muligvis vil træffe andre Foranstaltninger i Fremtiden, er virkelig i høi Grad farligt for al Udvikling. Hvad ere da de Ønsker, man har med Hensyn til den fremtidige Flaadeplans Forhold til Øvelseskibet? Det er Indførelsen af et fælles Øvelseskib for Officers- og Underofficers-elever. Naar den Sag en Gang skulde komme for, — hvad jeg dog ikke haaber — skal jeg nærmere inblade mig derpaa, men her vil jeg kun sige, at det er en af disse Theorier, som se saa skjønne ud paa Papiret, men ere umulige i Praxis. Øvelseskibet for Lærlinge skal for det Første have et saadant Materiel, at de Smaafyre kunne behandle det; men skal det tillige være saa stort, at det samtidig kan huse Kadetter og Underofficers-elever, saa bliver Øvelsesmaterialelet saa svært, at de ikke kunne magte det; dertil kommer, at Objektet for Uddannelsen er saa forskjelligt for Officers- og Underofficers-elever, at det samme Øvelsesmiddel ikke samtidig kan bringes i Anvendelse. Officers-eleverne skulle lære at tumle Skibet som et Hele, Underofficers-eleverne skulle derimod lære at tumle Reisingen, men naar de tumle med Reisingen, kan man ikke med det Samme manøvrere med Skibet. De to Sider i Uddannelsen staa i fuldstændig Modstrid med hinanden, skjøndt nogle enkelte Led falde sammen.

Seg vil nødig trætte det ærede Thing, men siden jeg er kommen ind paa Øvelserne, er der en Side af Finantsloven, som jeg ogsaa maa berøre. Vi have gennem en Række af Aar haft næsten et Normalbudget for Øvelserne, og dette Øvelsesbudget er forekommet os temmelig rigeligt. Vi have paa visse Lider af Aaret kunnet holde næsten alle vore Lieutenanter i Fart, og deraf have vi ladet os stufte. Undersøger man dette Budget nøiere, og regner man ud, hvad der falder paa de Enkelte i Klasserne, saa viser det sig, at Farten er meget ringe. Seg er bleven ledet til at gjøre denne Beregning ved en Artikel af en berømt fransk Officer i et Tidsskrift for et Aar siden. Man siger: Den franske Marine gaar sin Tilbagegang imøde, siden den har reduceret Øvelsesbudgetet saa meget, at vi kun have saa og saa megen Fart for vore Officerer. Denne Fart er for Lieutenanterne 4 Maaneder, medens vore Rivaler, Englænderne, have for deres Lieutenanter 8 Maaneder. Den Fart, man er gaaet ned til i Frankrig, er noget nær den, der er vore Lieutenanters normale Fart her, idet denne er 4 Maaneder og 6 Dage. Dernæst siger han: „Det